

mand], Ove Hansen, Niels Mørk, Axel Ivan Pedersen, Chr. Rasmussen, Damsgaard, Jens Peter Jensen, Søren Jensen, Hauch, Knud Bro, Fanger, Adam Møller, Kai Moltke [næstformand], Kampp og Svend Haugaard). Betænkning (B. sp. 1345) afgivet $\frac{19}{5}$. 2. beh. $\frac{25}{5}$ (F. sp. 4667). 3. beh. $\frac{30}{5}$ (F. sp. 4773). *Loven stadfæstet 3. juni 1967.* (Lovt. nr. 213).

Ved loven, der fra 1. juli 1967 afløste lov nr. 126 af 13. april 1954 om Kongeriget Danmarks Hypotekbank, foretoges en lang række ændringer af de hidtil gældende regler. I forhold til den tidligere lov er de væsentligste af ændringerne følgende:

1. I bestemmelserne om, hvorledes provenuet af optagne lån skal anvendes, er det under hensyn til de indhøstede erfaringer fastslået, at hypotekbankens virksomhed vil have sit tyngdepunkt i den virksomhed, der vedrører *udlån til kommuner*. Der kan dog desuden ydes lån til offentlige institutioner og koncessionerede virksomheder og i særlige tilfælde til private mod sikkerhedsstillelse, men lånene til kommunerne forudsættes stadig at ville dominere bankens virksomhed. Det er ikke fundet påkrævet at opretholde de øvrige i den tidligere lov omhandlede muligheder for lånenes anvendelse.

2. Ifølge den tidligere lovs § 1 var de lån, som banken optog, sikret ved bankens grundfond, som var ydet af staten, samt bankens reservefond og samtlige aktiver.

Denne sikkerhed i form af en af staten tilvejebragt grundfond havde vist sig at skabe visse vanskeligheder i forholdet til de udenlandske långivere, der synes at lægge vægt på, at der ydes statsgaranti for bankens lån.

Efter den nye lovs § 2 sikres de herefter af banken optagne lån ved bankens reservefond og øvrige aktiver, således som det også var tilfældet efter den tidligere lov, men ikke af nogen af staten ydet grundfond. I stedet bestemmer lovens § 2, stk. 2, som noget nyt, at der for fremtidige låns vedkommende til yderligere sikkerhed gives *statsgaranti for betaling af renter og afdrag og andre løbende forpligtelser* vedrørende de af banken optagne lån. Denne garanti er formentlig af mere formel end reel betydning for staten, og det, at garantien alene dækker de løbende forpligtelser, skulle udelukke, at der kan stilles